UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Calepinus Ad librum

Calepino, Ambrogio

Venetijs, 1509

B ante J

urn:nbn:de:hbz:466:1-97861

Visual Library

Bembina.nemeę vicus:Unde Nemęus leo a poetis bembinites eſt dictus. Plau.in mi. Bēbinaticlis beluę inſtar.hoc eſt nemei leonis inſtar.

Bene: aduerbium a bonis:vt bene oīa fecit. Aliqñ ponit̃ pro cōmode:vt bene habito. Interdū ꝓ prudēter pulchre.ꝓbe.ornate.honeſt · pſpere. ꝓ loco. Nōnūqȝ ꝓ valde. vt bene nūmat⁹.i.pec...noſus. Ci.habetis orationē bene longā. Nā bonus ꝓ magno ⁊ multo qñqȝ capit̃:Silr̃ male pro valde. Cice.in bruto. Credebat ſcriptores illos male multatos.

Bene iudico cenſeo opinor exiſtimo. ad meipſum referuntur rectūqȝ conſilium oſtendunt ⁊ ecōtrario. Maleiudico.

Benecogito.vel malecogito referuntur ad alterum ſignificant qȝ beneficiū aut pernitiem. Ply. Hoc tuo ſtudio bñ de te cogitantē liberaliorē reddes. Ci. Carthaginē diu male cogitantē non prius timere deſinā ꝙ̄ exciſam cognouero.

Bene vertere.eſt in vtilitatem vertere:ſicut Male vertere eſt in pernitiem.

Bene volo tibi amo te. Hinc beniuolus ⁊ beniuolentia q̄ eſt inclinatio animi cum deſiderio benefaciendi.

Benedico:laudo beneloquor Ter. in phor. Benedictis ſi certaſſet:audiſſet bene.Et cōſtruitur cū datiuo. ſicut Maledico.qñ eſt vna dictio.hinc Benedic⁹.penultima correpta q̄ bene dicit ⁊ laudat a quo aduerbium benedice. Plau. Cum illiciebas me ad te blande ac benedice.

Benefacio non indicantis ſed gratias agentis eſt Ter. in. Eu. Benefacis merito te amo.

Beneficus:liberalis:qui beneficiū preſtat:⁊ comparatiuū hȝ ⁊ ſuperlatiuum.aliqñ etiam ſuū: vt bñficentior bñficentiſſimus ⁊ bñficiſſimus:vt Mar. Cato de Ptolemęo rege optimo ⁊ bñficiſſimo. Hinc beneficentia:liberalitas.

Beneficiarius qui beneficiū accępit. Unde ⁊ a veteribus bñficiarij dicti ſūt illi quos imperator ſuo beneficio promouiſſet in militia. Cęſar lib.j. Pet.ꝟo non deſerit ſeſe armat familiam cū hac prętoria cohortere certamen barbariſqȝ eq̄tibus paucis beneficiarijs ſuis.

Benignus.a.bonus deducit̃ ⁊ ꝓprie qui bonis ⁊ dignis largit̃ Ex bono ⁊ gignēdo cōpoſita dictio. Uñ benignā terrā dicimus fructus abūde reddentē. Ply.de egypto. Nulla eſt benignior tellus:nullus ager feracior. Ter.in ecy. Benigne p̄beat̃:hoc enim eſt gratius non ſolū p̄bere.ſȝ ēt large. Do.benignitas eſt in quātitate rex aut in facilitate pręſtantis. Nā plerunqȝ īgrata dona ſūt in q̄b⁹ benignitas non apparet.

Benna bennę lingua gallica:genus vehiculi. Unde Combennones in eadem benna ſedentes.

Beo.as.conſolor ⁊ beatū glorioſumqȝ facio. Plau.in tru. Hoc me beat ſaltez quoniā perduellis vicit ⁊ domū compos laudis reuenit. Hinc beatus: beatior beatiſſimus.

Beneuentū Cāpanię vrbs cum eo colonia deduceretur boni hominis gratia vocari cęptū:nā antea maleuentū vocabat̃ Hęc vrbs a diomede ꝯdita fertur:apud quā.xxx.milia ſamnitum cęſa fuerunt. Sulpitio ⁊ petilio conſulibus.

Berecyntus:nomē mōtis eſt:⁊ nomen oppidi in quo Cybele mr̃ deū priſcoꝝ ritu colebatur. Uñ berecyntia dicta eſt.

Beronice vel berenice.es.pe.pro.regina egipti ſoror Ptolomei ⁊ Cleopatre:a qua beronice vrbs ī maiori ſyrte credit̃ appellata. Fuit ⁊ alia beronice Herodis Agrippę Judeoꝝ regis filia de q̈ Juue. Deiñ addamas notiſſim⁹ ⁊ beronices

Beryllus cū y greca lappis pallidus tranſparens.ex quo pocula fiebāt.generis maſculi.⁊ fęmi. Priſ.in pihegeſi.berylli gēmas glauci nitidūqȝ adamanta. Gignitur in india ſimilis ſmaragdo ſed cum pallore ſemperqȝ berylli ſexangula figura artificū ingenijs poliuntur qm̃ hebeſcunt niſi color repcuſſu anguloꝝ excitetur orpheus in libro de gemmis de beryllo nil meminit: ſȝ euſtachio multa in enarratione dionyſij libici:qui ait μηρ καὶ χρυσοιο φερειμ χαριεςεροιμ αλλουγρης βηρυλλου γλαυκημ λιθομ.

Berytus.cum y pe.pro.vrbs eſt Syrię anthiochię.

Berſabee.vrbs in terra Juda q̄ ēt puteus iuramēti vocata eſt. q̄r cū ibi habitaret habraā cū Abimelech datis ſeptem ouibus in fędus mutuo iurauerūt. Hęc terminus fuit terre promiſſionis poſſeſſę:a populo iudęoꝝ poſtqȝ reuerſus eſt ex ęgypto.⁊ tendit̃ vſqȝ ad Dan ſpatio in longū.clx.milium.ſicut ſcribit Hie.ad Dardanum.

Bes.is.vncię octo.ab aſſe.ex eo ꝙ bis triens ſit. Cuius dura cōpoſitio. Ser. duas trientes beſſen vocabis. Antiqui Des dicebant dempto triente.i.octo.

Beſſi populi thracum.de quibus Ouid.li.iiij.triſ. Uiuere quā miſerum eſt inter beſſoſqȝ getaſqȝ.

Beſtia:belua. Ulp.beſtias accipere debem⁹ magis ex feritate: ꝙ̄ ex animalis genere quę ꝓprie morſu vel vnguib⁹ ſęuiūt: vt pardi leones tygrides a vaſtando. Hinc beſtialis ⁊ hoc beſtiale. Amb. Ipȝ vr̃ beſtialis naturę poteſtati eē ſubiectū

Beſtiarij dicebantur qui cūȝ beſtijs depugnare damnati erāt. Hinc a Sen. ludus beſtiarioꝝ nūcupatur quo beſtiarij depugnabant. Tertulia. Jupiter eſt romę quē ludis ſuis ſanguine proluunt beſtiariorum.

Beſſyga penultima correpta Emporiū ī India vbi ⁊ Annis.

Beſſygas. Unde beſſygitę populi qui humana carne veſcunt̃

Beta:littera gręca proxima primę in.b.a latinis tranſfertur. aliqñ in.u.vt bition vitia Eſt ēt hoc noīe hęrba.que ⁊ bleta dicitur ⁊ Betatius ⁊ betatium.

Beto.is.vado quaſi beneito. Uar. Mulierē.ꝙ parere ea non poterat foras betere iuſſit.

Bethania:villa ſo miliario ab hieruſalē ī latere mōtis oliueti.

Bethel:vrbs Samarię quam Jebuſei condiderunt quę prius vocabatur luza.

Bethleem:nomen ciuitatis dauid quę alio vocabulo dicitur Euphrata.nunc viculus eē dr̃ q̄ab Joppe.xlvj.milibus diſtat. In hac ciuitate ortus atqȝ ꝯſumatus eſt Dauid. Ibi ēt dñs noſter ex ſpiritu ſcō genitus eſt. Ibi Rachel occubuit: vbi ⁊ ſepulchrū Jeſſe patris Dauid oſtēditur. Eſt autē hic locus in tribu Juda.ſexta ab hieruſalē miliario poſitus cōtra meridiē in itinere quo ꝑgitur hebron. Qñ aūt Jacob ibi pecora ſua pauit loco bethleē nomē īpoſuit qȝ dom⁹ panis interpretatur ꝓpeū panē q̄ ibi de cęlo d̄ſcēdit. Hinc Bethleemite.penulti.produ.dicti ſunt qui eius loci incolę ſunt.

Bethſamis penultima correpta nomē vrbis Galileę vbi dñs perhibet̃ multa ſigna feciſſe a qua bethſamitę populi.

Bethſaida:piſcina in hieruſalem quę vocabat̃ ꝓbatica. Et a nobis dici pōt domus pecudū ſiue pecualis q̄r hoſtias in ea quondam ſacerdotes lauabāt. Eſt ⁊ nomē ciuitatis Galileę a qua Petrus ⁊ philippus ortum habuere.

Bethſura:⁊ bethſure tm̃ plr̃ pe.ꝓ. Hie.li.ij.mac. Et bethſurę qȝ erat Judeoꝝ munitū p̄ſidiū caſtra admouebat. Idez in eodē. Itēꝝ rēꝝ ſermonez habuit cū his:q̄ erāt bethſuris Et interpretatur domus muri vel domus acerba.

Bethphage.pe.ꝓ.ſyrū nomē qȝ īterp̄tat̃ dom⁹ oris vl̃ maxilla

Bethys:fluuius hiſpanię vlterioris a quo bethyca hiſpanię regio dicta eſt quę ab accolis Tudertana vocatur.incole Tudertani ⁊ Turduli dñr: Ea nūc granata dr̃ a grano qȝ gręci coccū vocant̃.nā in bethyca fere tota copioſūȝ coccum gignit̃. Accipitur ēt ꝓ hiſpania ꝙ bethys eā diuidat. Hic fluuius occidit in occeano occidētali dictus bethys παρα το βαθυς α εἴσι ꝙ ē ꝓfundū: In quo lanas pulchro colore tingi oſtendit Mar.cū ait bethys oliuifera crinem redimite corona.aurea qui nitidis vellera tingis aquis ſȝ tamē quotquot gręcos viderim ſcribunt per ai dipthongum in prima vt ſtephanus bizantius noſter ⁊ euſtachius in cōmentarijs Dionyſij ſed mihi viſus ſum.

B ante I

Bifores:pe.cor.quę habent duas ianuas.

Bifidus a.um.pe.cor.quod in duas partes fiſſum eſt. ſeq̄ aliam opinionem.

Betula.pe.cor.genus arboris eximij cādoris. Ex qua fieri ſolent circuli vaſis vinarijs idonei.

Betulus hiſpanie fluuius eſt:cuius aqua ad ferri temperamenta fertur aptiſſima.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Bianor nomē viri qui ⁊ Ochnus dictus eſt filius mantus ſati
dice ⁊ Thuſci qui Mantuam a nomine matris dixit. Fuit
⁊ alius Troianus princeps.

Bias antis. nomē phi prienneſis q̄ fuit vnus ex ſeptē grecię
ſapientibus. Hic Laertio teſte vir fuit totus regius ⁊ ciui-
um ſuorum princeps: quos diu aduerſis periculis tutatus
eſt Sꝫ tandē capta patria cū fugiētibꝰ cūctis onuſtis ſarci-
nulis precioſarum rerū ſuar ⁊ ipſe interrogaret cur ex bo-
nis ſuis ſolus nihil ſecū ferret: reſpōdit oīa bona mea mecū
porto. Suidas. Βιάντος πριηνε ὡς Δικη ουτος είς
τωμ επτα σοφωμ λεγεται γαρ είς τας δικας δει
νοτά τόσγε γονεναι ειπειμ επαγαθῶ πεν τοι τη
των λογῶν ισχυι εχρητο.

Bibo is. bibi. itum. potum haurio. Et ea oīa dicunt bibere: q̄
hauſtꝰ habēt. Uir. li. xi. ēt his iūxit q̄ nō habēt hauſtuꝫ. Ha-
ſta ſub exertā donec plata papillā heſit: virgeneūqꝫ alte bi-
bit acta cruorē. Huiꝰ cōpoſita ſunt Adbibo quod ſignificat
iuxta ſeu ēt bibo. Ter. in Heau. Is pater mihi vbi adbibit
plus paulo ſua quę narrat facinora. Combibo ſimul bi-
bo. Plau. in Cur. Foribꝰ dat aquā cōbibāt. Uñ ⁊ Cōbibo
nes dicunt. Ci. Peto. In his ꝯtrouerſijs quas habeo cum
tuis cōbibonibꝰ epicureis optima opera vti eius ſoleo. Ebi
bo extra bibo exaurio. Plau. in Am. Factū illud eſt vt ego
illic vini hyrneā ebiberiꝫ meri. Prębibo ante bibo. Nec ve
nena iā metuā inq̄t Hier. cū antidotū prębibero Per trāſla
tionē ebibere ponit ꝓ Cōſumere Idē in eadē. Non ego cuꝫ
vino ſimul ebibi īperiū tuū. Imbibo īſumo: intus concipio.
Cice. in Uer. An nunq̄ꝫ iſte bonā de ſe ſpē habuiſſet niſi de
nobis opinionē imbibiſſet. Aug. Ut poeta optimꝰ maximꝰ
teneris ebibitꝰ annis nō facile memoria aboleret. Perbibo
multū bibo. Lac. li. ij. Infecti ſūt. n. pſuaſione ac penitus eor
mētes ſuccū ſtultitię pbiberūt. Subbibo parū bibo Sue. in
Nero. Si paulū ſubbibiſſet aliq̄d ſe ſufferri tīniturū greco
ſmone ꝓmiſit. Et hęc oīa hēnt pe. cor. Inuenit ēt paſſiuum
huiꝰ vbi bibo ī tertiā pſona. Iu. Si nulla aconita bibuntur.

Bibax ⁊ biboſus: qui eſt bibendi auidus vel nimius potator
Laberius. Nō mām oſa nō annoſa nō biboſa nō procax.

Bibulus a. um. pen. cor. qđ facile ſorbet. Uirgi. Ad Meſſalaꝫ.
Inuerſo bibulū reſtinguens lumen oliuo: q: lumē bibit ole
um ideſt ardendo ꝯſumit. Unde ⁊ Bibulor cognomē di-
ctū ē: ⁊ bibula papyrꝰ: q̄ ſorbet atramētū. Luc. Cōficit bibu
la mēphitis cartha papyrꝰ. Hinc fit meribibulꝰ d̄ quo alibi

Bibaculus nomē fuit poetę: quem Hier. in chronicis Cremo-
nę natum ſcribit paulo minorem Cicerone.

Bibile: quod facile bibi poteſt.

Biblos: latine papyrꝰ nuncꝰ liber biblion libellꝰ Hinc deducūt

Bibliographꝰ librariꝰ bibliacꝰ libroſus Βιβλιομ και γραφω

Bibliopola. pe. pro. qui libros vendit. Marti. Non habeo ſꝫ
hēt bibliopola triphon. Cōponitur aūt ex Βιβλιομ quod
eſt liber ⁊ πωλω vendo per ω in prima.

Bibliotheca pe. p. tā libror ꝑ ſe magnus numerus q̄ꝫ locꝰ vbi
libri ſūt: appellat: vt lib. xxxij. digeſtoruꝫ ſcribit Ulp. Auſo.
Emptis ꝙ libris tibi bibliotheca referta ē. Nā biblos liber
ē: ⁊ theca repoſitoriū a latinis libraria dr. Gel. Forte ī libra
ria ego ⁊. L. Paulus poeta vir memoria noſtra doctiſſimꝰ
cōſederamꝰ. Eſt ⁊ bibliotheca titulus: ſiue īſcriptio: q̄ Dio
dorus hiſtoriā ſuā noīauit. A gręcis inflectit bibliothece es
Ply. Apud gręcos deſit nugari diodorus ⁊ bibliothęces hi
ſtoriā ſuā inſcripſit Bibliothecę vt īquit Uictru. ad oriētē
ſpectare debēt. Uſus eni librorū matutinū expoſtulat lumē

Bis aduerbiū ſignificat id quod greci dicūt δις ⁊ multa ha-
bet compoſita vt quę ſequuntur.

Biceps: qđ hēt duo capita. bicorpor ꝙ habet duo corpora.

Bidētes quidā intelligunt oues aut beſtias q̄ꝑ ętatem duos
dentes altiores habent. Nā higynꝰ dicit. Quę bidēs oſtia
oportet dentes habeat octo ſed ex his duos ceteris altiores
per quos appareat ex minore ętate in maiorē trāſcendiſſe.
Alij hoſtias bimas. i. duos annos habentes qđ in cōmēta
rijs ad ius pōtificiū pertinentibus legat bidentes primo di
ctas d littera ex ſupfluo interiecta ſicut in redeo ad hiarum
duar vocaliū ꝑcauentes. Ergo bidēte primo dictę ſunt q̄ſi
biēnes ⁊ longo vſu loquendi corrupta eſt vox ex biennibus
⁊ bidētibus dicta: Et bidens inſtrumētum ruſticum. Iu-
ue. Uiue bidentis amans ⁊ culti vilicus horti.

Bidental locus vbi mons erat apud priſcos cū aliquod ędifi-
ciū e cęlo fulminabat: ſacerdos aduocabatur qui eo in loco
ouē īmolatā comburebat: ibiqꝫ eiꝰ reliquias ſepeliebat: ab
oue bidēte ibi īmolata. Hor. An triſte bidētal mouerit īceſtꝰ
certe fuerit. No. bidētal dici vult: ꝙ binę pecudes mactent.

Biduū: ſpatiū duor dier. A quo biduanus a. um. vt biduanę in
ducię. biduo cōtinēti ſiḡt duobꝰ diebꝰ ꝯtinētibꝰ. Sue. i Ca-
li. Per hunc pōtē: vltro citro cōmeauit biduo ꝯtinenti.

Biennium ſpatium duorum annorum.

Bifariā trifariā aduerbia ſunt q̄bus ſignificat: qđ binis vel tri
bus modis: vel qđ in duas vł tres partes fari pōt: Sic mul
tifariā: oīfariā plurifariā ſignificāt multorū genitiuum: oīs
generis ſiue in multas in oēs ⁊ in plures partes: ſiue multis
oībꝰ ⁊ pluribꝰ modis fari pōt. Dicimꝰ ēt bifarie trifarie mlti
farie ⁊c̄. a bifariꝰ. a. um. Sue. Gladiatoria munera plurifa-
ria ac multiplicia exhibuit. Apul. Omnifario ſmōe ꝺpinxit

Bigamus pe. cor. qui duas vxores duxit. A quo bigamia γα
μος. b. nuptię dicuntur.

Bigēmis vitis que habet duas gēmas. Col. li. vj. Pro mate-
rijs lōgioribus pollices quaternū aut quinū gēmar relin-
quunt ꝓ cuſtodibus autē bigēmes reſeces efficiunt in ea.

Bigę per ſincopā dictę ſunt q̄ſi biiugę. Currus duobꝰ eq̄s ve-
cti ꝙ duor equor iugo agant equi vero biiugi biiuge ſiue di
cunt. Sic quadrigię a quattuor ꝙ a quattuor equor iugo
⁊ eq̄ quadriiungio. Aug. lib. xix. ci. dei. Iūctos duos equos
bigas vocamus. Apud veteres tā ē bigā ⁊ trigā ⁊ quadri-
gā īuenimꝰ. Sue. in Tibe. Uix vnꝰ bigę adiectiōe honora
ri paſſus ē. Papi. ī the. Rorifer gelida tenuauerat aera bi-
ga. Ply. In ſūmo mauſoleo ē q̄drigia marmorea quā fecit
pythis. Bigas ꝑmū iūxerūt phrygij. Quadrigas ericthoniꝰ

Bigenera aīalia ex diuerſo genere nata vt Leopardus ex leo
ne ⁊ panthera.

Biheres dicitur: qui duas hereditates cōſectus eſt.

Bilanx cis. quod duas habet lances.

Bilibris duarum librarum.

Bilinguis q̄ duas hꝫ linguas: hͦ eſt: q̄ mō vnū: mō aliud loquit
vł q̄ aliud dicit ⁊ aliud retinet. Et q̄nqꝫ accipitur ꝓ fallaci.
Hoc vitiū ad mētē referēdo ⁊ q̄ diffuſe varia loquitur.

Bimeſtris duos mēſes habens: aut duos annos a luna cōputa
tos. Hor. li. car. Et porco bimeſtri Cū famulis operū ſolu-
tis. Sic trimeſtris q̄drimeſtris q̄nquemeſtris. Ply. Caſtra
ri agnos niſi q̄nquemeſtres ꝑmaturum exiſtimant.

Bimus trimus quadrimus quimꝰ. Uñ bimatꝰ trimatꝰ q̄dri-
matꝰ q̄matꝰ ꝓ ſpatio duor triū quattuor aut q̄nqꝫ annoruꝫ
Ply. Uita fęminis q̄ndeciꝫ annis lōgiſſima: maribꝰ viginti
robur ī quimatu. Sue. ī Aug. Quadrimus patrē amiſit.

Bimulus penultima correpta qui in bimatu eſt hoc eſt qui du
os annos ętatis habet.

Bina q̄uis Seruiꝰ doceat de his tm̄ dici q̄ ſt plis numeri: duo
q̄ ſūt ſingularis vt dicamꝰ binas lr̄as: duas epl̄as. Inuenit
tm̄ bina iungi cū his q̄ ſingularit declināt. Ci. Matio. Reli
quę ſūt venatiōes binę ꝑ dies q̄nqꝫ magnificę. Idē Binos
tabellarios inquit. Plyni. lib. xij. Ergo in vtraqꝫ gente bina
laudani genera terrenum ⁊ facticium. Eſt aūt binus. a. um.
idem quod duo. Siſen. Ad binum milium numero ſaucijs
vtrinqꝫ factis. Inde fit Combino as. pe. pro.

Binomius dicitur qui geminum habet nomen: vt Iulius Cę-
ſar. Numia Pompilius.

Biothanatos gręca dictio ex Βια violentia ⁊ θανατος mors
i. violenter mortuus: vt eſt qui ferro vel alia vi interficit ⁊
non ſua. i. naturali morte moritur: quę nālitur contingit. Et
mors ipſa biothanata dr quę per vim infertur. De q̄ intelle
xit. Uirg. cum dixit. Naam qui a fato nec merita nec morte
peribat: ſed miſera ante diem. Amb. de duo ꝓthaſio. Mi-

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

ſer vel tu viuere ſtude ⁊ noli biothanatos fieri ſicut et frater Seruaſius. Hinc biothanati viri ⁊ biothanatę feminę: q̄ violēta morte pereūt ⁊ biothanata mors: Scribit Lāpri. ꝓdictū fuiſſe Heliogabalo ipſū biothanatū futuꝝ h̄ ē q̄ violēta morte erat moriturus. Idē. Si luna inquit applicuerit ſe Saturno deficiens lumīe faciet matres biothanatas īterire. Seruius ait Biothonataꝝ aīas nō recipi in originē ſuā.

Biocreſta. ideſt vitę vtilia.

Bipalū̄ inſtrumētū ad fodiēdum. Var. Si locus humectus ſit ibi cacumina populoꝝ ſerunda: ⁊ arundinetum. Id prius bipalio vorrito ibi oculos arūdinis pedes ternos alium ab alio ſeri aptam eſſe vtriqꝫ eandem fere culturam.

Bipara pe. cor. quę bis peperit.

Bipatens pe. cor. quod ex vtraqꝫ parte aperitur.

Biptior in duas ptes diuido a quo biptitū ⁊ aduerbiū biptito.

Bipes: qḋ hēt duos pedes. A quo bipedalis: ⁊ Bipedanus a. um. Col. Frumentis aūt ſat erit ſi ęque bona ſuberit bipedana humus. Bipedaneus a. um. Col. li. v. Cenſuiſſeꝫ fieri ſcrobes adiecto dotrāte ſuper altitudinē bipedaneam.

Bipēnis a penna deriuaṫ Ideo femi. Virg. vero loco adiectiui ē vſus li. xi. Ferro ſonat alta bipēni. Fraxinus. Proprie ſignificat quod eſt duaꝝ pēnaꝝ. Ply. li. xi. Nullis eorum pē nę reuiuiſcunt auulſę: nullum cui aculeus in aluo bipenne eſt: quibuſdam pennarū tutelę cruſta ſuperuenit vt ſcarabeis quorū tenuior fragiliorqꝫ pena. his negatus aculeus. Per tranſlationem ſignificat q̄cquid vtranqꝫ partem acutam habet Unde ⁊ pro ſecuri ſępenumero ponitur.

Biremes: naues quę habēt duoꝝ remoꝝ ordines: quas cōſtat Erythręos primos feciſſe. Triremes Amocles corinthius Quadriremes carthaginēſes. Onerariā hippiꝰ tyriꝰ īuenit

Birotū genus vehiculi duas rotas habentis.

Biſſextus q̄ſi bis ſextꝰ q2 duobꝰ diebꝰ pertinuis biſſexto dicimus calēdas martias duos videlicet dies ꝓ vno cōputantes Unde qui eſt natus biſſexto calēdas nihil refert vt inq̄t Celſus vtrū ꝓore an poſteriore die natꝰ ſit: cū illud biduum ꝓ vno tm̄ die habeaṫ. Eſt aūt biſſextꝰ ꝑ quattuor ānos vnꝰ dies adiectꝰ. Creſcit enī ꝑ ſingulos annos q̄rta pars aſſis. At vbi q̄rto anno aſſē ꝯpleuerit biſſextū vnū facit. Nā Caius Cęſar ne quadrās deeſſet ſtatuit vt quarto quoqꝫ anno ſacerdotes diē vnū intercalarēt̄qꝫ biſſextū vocauerunt.

Biſulcus q̄ vngulas non ſolidas habet ſed ſciſſas. Itē quicq̄d in duas acies ſciſſum eſt biſulcū dr̄. Ply. li. x. Solidipes et biſulci ſues omni cibatu ⁊ radicibus aluntur. ⁊ diſulcꝰ porcus cum in ceruice ſetas diuidit.

Biuiū quod duas vias habet: ſicut triuiū quadriuium.

Biuitas penul. pro. Vidua q̄ duas vittas habuit: alteram coniugalem cęlibē alterā. Varro. Ad biuitatem venio.

Bilbilis oppidū Hiſpanię: a quo Martialis poeta originē duxit ſic dictum a bibili propinquo fluuio.

Biblo is. factū eſt a ſimilitudine ſoni qui fit in vaſe. Neuius. Biblit amphora.

Biliaxor Duillij Romani qui p̄mus Romę nauali certamine triumphauit: antea pudicicię fuit vt illo quoqꝫ ſeculo ꝓ exēplo fuerit q̄ in pudicicia monſtrū erat non vitium.

Bilis atra melancholia dr̄. Et ē humor q̄ in ſolliculo fellis eſt. ⁊ pro ſui conditōe hoīem trāſmutat: Et hęc inſaniam facit. Plau. in Am. Delirat vxor atra bili percita eſt. Hęc ſanatur albo veratro qḋ dr̄ Helleborus. Eſt ēt bilis citrina vitellina rubens ⁊ praſina. Eſt ⁊ bilis quā gręci cholerā dicunt. Neuius bilitē mihi nuper excitauit. Qm̄ aūt aīus q̄nqꝫ corporis inclinatōe ſeq̄ṫ ad mores iracūdiāqꝫ ⁊ indignationē trāſſerṫ. Ply. li. xi. Hinc ⁊ in mores crimen bilis noīe adeo magnū ē in hac parte virus cū ſe fundit in animū ⁊ hominē

Bilioſus qui bile laborat. Cor. Aut liuidū aut bilioſuꝫ. Idem. Sputum ēt bilioſum aut purulentum.

Bilutes veteres dixerūt beſtijs ſimiles quaſi belutos.

Biſaltę ppl̄i ſcythici de q̄bꝰ Vir. li. iij. Geor. Biſaltę quo more ſolēt acerqꝫ gelonꝰ Cū fugit ī rhodopē aut ī deſerta getarū

Bion boryſtenites philoſophus fuit ⁊ ſophiſta callidus: qui phiam vario orationis flore veſtiuit. Fuere ⁊ alij biones nouē vt teſtaṫ Laertiꝰ. Ferṫ h̄ dixiſſe ad eū q̄ fūdos ſuos ī gluuie vorauerat. Terra amphiaraū abſorbuit: ſꝫ terrā tu.

Biſon tis. animal de forme prolixitate iubaꝝ ⁊ reliquo corpore ſed ferū cerui figura media fronte inter aures vnū cornu habēs. Marti. Illi ceſſit atrox bubalus atqꝫ biſon.

Biſtonis pe. cor. ciuitas ⁊ ſtagnum in thracia abderę vrbi propinquū: a quo thracia biſtonia dicta eſt. Unde biſtonius a. um. ⁊ Biſtonicꝰ a. um. qḋ thracē ſiḡt ſicut ab Ionia Ioniꝰ ⁊ Ionicus. Oui. Feſſaqꝫ biſtonia membra lauabis aq̄ Similiter Biſton. Unde thraces teſte Solino biſtones dicuntur. Idē. Tuta tm̄ bello biſtonis ora fuit. Sunt qui velint et ſtagnum ⁊ prouinciam a Biſtone Rege nomen accepiſſe.

Bithyas cū y gręca gentē in thracia eſſe cōmemorāt quoꝝ auctor bithys fuerit. Martis ⁊ Setę ſororis rheſi fi[...]s. Bitias vō ſine h ⁊ i latina fuit vnꝰ ex carthaginēſiuꝫ p̄ncipibus.

Bithia pharaonis filia: quę moyſen adoptauit.

Bithynia regio minoris Aſię: aduerſa thracię ⁊ ꝓxima troadi quę vt Solinus ſcribit ⁊ Ser. Primū bebrycia: poſtea mygitonia: deinde a bithynio bithynia dicta fuit. Hęc ēt auctore Euſebio pōtus ē dcā. In bithynia libyſſu ē vbi Annibal ſepultꝰ eſt. Sunt qui ſcribant Thynos populos tranſiſſe ex Europa a quibꝰ bithyni dicunṫ ⁊ bithynia. Claudi. Thyni thraces arant: quę nūc bythinia fertur. Hinc Bithynus a. um. pe. pro. ⁊ bithynicꝰ a. um. Iuue. Quāq̄ et Cappadoces faciant: equiteſqꝫ bithyni: Mar. Iā te rē factam bithynice credis habere. Ex bitbynia fuerūt viri ī diſciplinis memorabiles Zenocrates philoſophꝰ ⁊ Dionyſius dialecticus et hipparchꝰ ⁊ theodoſiꝰ ⁊ filij eiꝰ mathematici: ⁊ Celophanes orator ex Mirlea ⁊ Aſclepiades medicꝰ pruſiēſis ⁊ Dion.

Bithyniū ciuitas in bithynia a quo bithyniatę ⁊ bithynenſes populi dicti ſunt.

Bitumen pe. pro. genus cretę quod ſi q̄n accendiṫ extingui nō pōt ⁊ de natura ſulphuris eſt. Dicit fieri ex fulmīe. Vñ iuxta babyloniam: q2 frequentia cadunt fulmina hac re lacus abundat adeo vt inde fabricaſſe muros Semyramis dicatur. Hoc ⁊ Aſphaltus dicitur.

Bitumino as. bitumine linio. Ambr. lib. Hexa. Fac tibi arcam ex lignis quadratis nidos facies ī arca ⁊ bituminabis eam intus ⁊ foris bitumine.

B ante L

Blatta: vermis qui aluearia lędit: a βλαπτω noceo. Col. li. x. appellat lucifugas blattas. Mar. tm̄ poſuit pro verme libros ⁊ veſtes rodente vt in endecaſyllabo. Conſtrictas niſi das mihi libellos admittam tineas: truceſqꝫ blattas. Hora. in Ser. Unde Octaginta annos natus: cui ſtragula veſtis. Blattaꝝ ac tineaꝝ epulę putreſcat in arca. Blatta ēt poniṫ ꝓ purpura. Sidoniꝰ in panagyrico. Pōtus caſtorea blattā tyrus ęra corinthus Blattā recētiores ſcriptores vermiculū bōbycē ītellexerūt cuius textu veſtes ſericę cōficerentur. Vñ blattea veſtis ⁊ blatteū paludamētū apḋ Lāpridiū Capitolinūqꝫ ꝓ ſerica ⁊ p̄cioſa: vel vt Paul. Egi. pro purpura: q̄m iudiciū ꝯchiliū vulgo blata dr̄. Sic Caſſiodo. in epiſtolis ꝓ purpureo cępit. Chamęleō inq̄ens modo praſina modo cyanea modo blattea varietate ſe cōmutat. Eutrapius ſcribit. Neronē ſolitum piſcari ręte blatteis funibus annexo. Cū ab Oroſio dicaṫ purpureis: a quo colore blatta frumētū q̄ rupidū ſit ſemēti accōmodatiꝰ ī purpurā declinās.

Blatteꝰ a. um. accipiṫ ꝓ purpureo. Caſſio. in Eplīs. de Chamęleōte Colores ſuos multifaria qualitate ꝯmutat: mō Veneta: mō blattea: mō praſina: mō cyanea. Eutropius. Nero inuſitata luxuria fuit vt q̄ exēplo Caliculę frigidis ⁊ calidis lauareṫ vnguētis hamis aureis argēteiſqꝫ piſcareṫ: q̄ blatteis funibꝰ extrahebanṫ. Quos Sue. ⁊ Oroſius īterp̄tātur purpureos. Ille piſcatꝰ īquit ē ręte aurato purpura coccoqꝫ funibꝰ nexis. Oroſiꝰ luxurie inq̄t tā affrenatę fuit nero vt retibꝰ aureis piſcareṫ: q̄ purpureis funibꝰ extrahebāṫ.

Blax: ſtolidus: mollis: delicatus: laſciuus: qui neſcit res diſcer

[illegible] lib. 29. c. 6 in fine